

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819205555
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8819205555.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: Q. Ď., M.. XX. XX. XXXX, A. Q. B. U. XXX, XXX XX B. U., o zaplatenie 1.215,45 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 25 eur.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 209 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 734 eur od 26.5.2017 do 13.9.2017, zo sumy 709 eur od 14.9.2017 do 11.12.2017, zo sumy 684 eur od 12.12.2017 do 8.1.2018, zo sumy 659 eur od 9.1.2018 do 8.2.2018, zo sumy 634 eur od 9.2.2018 do 9.3.2018, zo sumy 609 eur od 10.3.2018 do 9.4.2018, zo sumy 584 eur od 10.4.2018 do 9.5.2018, zo sumy 559 eur od 10.5.2018 do 12.6.2018, zo sumy 534 eur od 13.6.2018 do 9.7.2018, zo sumy 509 eur od 10.7.2018 do 9.8.2018, zo sumy 484 eur od 10.8.2018 do 10.9.2018, zo sumy 459 eur od 11.9.2018 do 10.10.2018, zo sumy 434 eur od 11.10.2018 do 8.11.2018, zo sumy 409 eur od 9.11.2018 do 7.12.2018, zo sumy 384 eur od 8.12.2018 do 10.1.2019, zo sumy 359 eur od 11.1.2019 do 8.2.2019, zo sumy 334 eur od 9.2.2019 do 8.4.2019, zo sumy 309 eur od 9.4.2019 do 9.5.2019, zo sumy 284 eur od 10.5.2019 do 10.7.2019, zo sumy 234 eur od 11.7.2019 do 13.8.2019, zo sumy 209 eur od 14.8.2019 do zaplatenia, a to všetko jej povoľuje uhradiť v 25-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.07.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1215,45 eur, dlžného úroku z istiny vo výške 786,11 eur, zmluvného úroku vo výške 22,90 ročne zo sumy 1215,45 eur od 17.07.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1215,45 eur od 17.07.2019 do zaplatenia a trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 31.10.2014 uzatvorili právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli o. i. Obchodné podmienky Žalobcu pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj „OP SÚ“), Všeobecné obchodné podmienky Žalobcu (ďalej aj „VOP“) a Sadzobník poplatkov Žalobcu (ďalej aj „Sadzobník“). Na základe Zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške 1560,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť Žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania Žalovaného s plnením úveru, Žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 OZ, vyhlásil dňa 09.05.2017 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru žalovaný

časť dlžnej sumy uhradil. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný ku dňu 31.5.2018 povinný zaplatiť žalo poslednú čiastkovú úhradu žalovaný vykonal dňa 10.07.2019. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný ku dňu 16.07.2019 povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú Istinu vo výške 1215,45 eur, dlžné úroky z Istiny vo výške 786,11 eur, zmluvný úrok vo výške 22,90 % ročne zo sumy 1215,45 eur od 17.07.2019 do zaplataenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1215,45 eur od 17.07.2019 do zaplataenia.

2. Žalovaná k žalobe uviedla, že nevie kde sú všetky úhrady, ktoré vykonávala po 225,- eur mesačne, vzhľadom na pravidelné splácanie jej dlžná suma príliš vysoká. Požiadala o možnosť uhradiť dlh v splátkach po 25 eur mesačne.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 09.05.2017, zmluvou o úvere - dobrá pôžička zo dňa 31.10.2014, upozornením - výzvou na splatenie s podacím hárkom, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení, poštovým podacím hárkom, doručenkou, výpisom z úverového účtu č.XXXXXXXXXXX za obdobie od 03.10.2018 do 16.07.2019, aktuálnym stavom úveru ku dňu 28.09.2018, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov, vyjadrením žalobcu doručeným súdu dňa 27.08.2019 a zistil tento skutkový stav veci:

4. Poštová banka, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 6.8.2018 zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018, pričom v prílohe č. 1 k tejto zmluve je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovanej, spolu s číslom zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Poštová banka, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní. K postúpeniu pohľadávky došlo v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

5. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 31.10.2014 Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXXX. Podľa čl. 5 Zmluvy bola výška úveru 1560,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 22,90% ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 120,- mesačných splátok vo výške 33,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 10.11.2014 a konečná splatnosť úveru dňa 10.10.2024, RPMN predstavovala 25,47 %, celková čiastka úveru bola uvedená v sume 3868,70 eur.

6. Ako vyplýva z čl. 5 bod 5.7. Zmluvy, právne vzťahy zmluvou neupravené sa riadia, Obchodnými podmienkami pre úver, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Reklamačným poriadkom a právnym poriadkom Slovenskej republiky.

7. Podľa článku VI., bod 6.8. Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery ak: a) Dlžník/Spoludlžník je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, alebo b) Dlžník/Spoludlžník porušil ktorékoľvek z ustanovení ZoÚ, OP alebo VOP, alebo obchodné podmienok c) bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu, na začatie exekučného konania alebo na výkon rozhodnutia, ktorým sa má postihnúť majetok Dlžníka/Spoludlžníka, alebo d) v majetkových pomeroch Dlžníka/Spoludlžníka nastala podstatná zmena, ktorá môže negatívne ohroziť schopnosť splatiť pohľadávku Poštovky vyplývajúcu zo ZoÚ, alebo e) na úkon Dlžníka/Spoludlžníka je potrebný písomný súhlas Poštovky a Dlžník/Spoludlžník takýto úkon vykonal bez súhlasu Poštovky, alebo f) Dlžníkovi/Spoludlžníkovi budú bez súhlasu Poštovky poskytnuté iné úvery, ktoré podľa názoru Poštovky ohrozia schopnosť splatiť Poštovkou poskytnutý úver, alebo g) Dlžník/Spoludlžník zomrel, alebo h) Dlžník/Spoludlžník nastúpil alebo má nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody a nedošlo bez zbytočného odkladu k inej dohode, alebo i) Dlžník poskytol Poštovke nepravdivé údaje v Návrhu a/alebo ZoÚ o sebe alebo Spoludlžníkovi, Dlžník/Spoludlžník predložil nepravdivé doklady potrebné k čerpaniu alebo predložil falšované doklady a/alebo vyhlásenie Dlžníka/Spoludlžníka o osobitnom vzťahu k Poštovke sa preukáže ako nepravdivé, alebo ktorákoľvek z informácií rozhodujúcich pre čerpanie úveru sa ukázala ako nepravdivá, resp. neúplná, alebo j) Dlžník odvolal súhlas s inkasom zriadeným na inkaso splátok úveru, alebo k) Dlžník urobil úkon smerujúci k zániku zmluvy o účte, na ktorom mal zriadené inkaso na splácanie úveru, alebo l) Dlžník/Spoludlžník doručil Poštovke svoj nesúhlas so zmenou úrokovej sadzby, alebo m) Dlžník/Spoludlžník odvolal akékoľvek plnomocenstvo obsiahnuté v ZoÚ alebo v iných so ZoÚ súvisiacich zmluvách. Banka je oprávnená: a) vyhlásiť úver za predčasne splatný V prípade omeškania dlžníka/spoludlžníka s platením splátok je dlžník je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný ak je dlžník v omeškaní viac

ako 3 mesiace so zaplacením splátky a Banka upozornila Dlžníka / Spoludlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 3 mesiace., b] uplatniť zákonný úrok z omeškania a/alebo c] vypovedať ZoÚ s okamžitou účinnosťou za hrubé porušenie zmluvných podmienok. V prípade, že Banka vypovie ZoÚ s okamžitou účinnosťou, Dlžník/Spoludlžník je povinný uhradiť celkovú výšku splatného záväzku Dlžníka/Spoludlžníka v lehote určenej v písomnej výpovedi Banky.

8. Podľa predloženého Sadzobníka poplatkov platného od 1.10.2014, výška poplatku za 1. upomienku je 9,96 eur, za 2. upomienku je 24,90 eur, výška poplatku za výzvu na splatenie celého úveru je 3,32 eur.

9. V Upozornení - výzve na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10.04.2017 žalobca žalovanú upozornil, že pohľadávka banky je viac ako 3 mesiace po splatnosti vo výške 210,25 eur a upozornil ju, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný.

10. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 09.05.2017 žalobca žalovanú vyzval na zaplatenie sumy 1647,30 eur a to z dôvodu, že ku dňu 09.05.2017 vyhlásil pohľadávku voči žalovanej za splatnú v celom rozsahu. Výzva adresovaná žalovanej jej bola doručená dňa 15.05.2017.

11. V písomnom podaní zo dňa 27.08.2019 žalobca uviedol, že dňa 31.10.2014 bola medzi Poštovou bankou, a.s. ako veriteľom a Žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej boli Žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1560 eur (ďalej len „Istina“). Žalovaný sa zaviazal vrátiť veriteľovi svoj dlh prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 33 eur vždy k 10. dňu v mesiaci. Dátum prvej splátky bol nastavený na 10.11.2014, dátum konečnej splatnosti úveru bol nastavený na 10.10.2024. Žalovaný v období od poskytnutia úveru vykonal úhrady vo výške 1326 eur, z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 55,25 eur, na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) 926,20 eur a na istinu 344,55 eur. Z uvedeného vyplýva výpočet žalovanej istiny ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 1560 eur a započítanými úhradami na istinu 344,55 eur, t. j. 1215,45 eur. Všetky tieto úhrady vykonané Žalovaným boli v plnej miere zohľadnené pri podaní Návrhu na vydanie platobného rozkazu. Informácie sú obsiahnuté v Aktuálnom stave úveru na strane 1 a 2, v časti „Zaplatené splátky“, ktorý bol prílohou žalobného návrhu a predstavuje platobnú históriu Žalovaného. V predloženom dokumente Aktuálny stav úveru je v časti „výška úveru“; „vyčerpané“ uvedená suma 1560 eur, z čoho vyplýva, že žalovanému bolo poskytnutých 1560 eur a tie aj reálne vyčerpal. V zmysle bodu 5.17 Zmluvy platí, že: „Dlžník súhlasí, aby sa jeho platby započítavali v nasledujúcom poradí: a] poplatky podľa ZoÚ, b] úrok z omeškania, c] zmluvný úrok z úveru, d] splátka istiny úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi sa platby Dlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“ Žalovaný svojim podpisom zmluvy potvrdil, že sa s týmito ustanoveniami oboznámil a súhlasí s ich obsahom. V zmysle výzvy súdu Žalobca vyčísluje výšku nesplatených zmluvných úrokov od začatia čerpania úveru (Žalobca si so Žalovaným dohodli v Zmluve úrokovú sadzbu vo výške 22,90 % p. a.). Suma jednotlivých nesplatených úrokov z omeškania je vypočítaná pomocou zákonnej sadzby úroku z omeškania, pričom Žalobca pri výpočte úrokov (zmluvných aj úrokov z omeškania) postupuje podľa nasledovného matematického vzorca: výška úroku za príslušný interval = výška dlžnej istiny, resp. omeškanej splátky x úroková sadzba / 100 / 365 (počet dní v kalendárnom roku) x počet dní v príslušnom intervale¹. Sadzba zákonného úroku z omeškania, ktorú požaduje konajúci súd bližšie špecifikovať, sa odvíja od zákonných ustanovení - ust. § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (Občiansky zákonník) v spojitosti s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. („výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu“), teda 5,05 % p.a., resp. 5 % p.a. Žalobca vyčíslil úroky a to tak, že vyčíslený úrok predstavoval sumu 1555,43 eur, úrok z omeškania sumu 157,13 eur, spolu 1712,56 eur, z toho úhrady žalovaného započítané na úroky 926,20 eur., z toho neuhradené úroky 786,36 eur, z toho neuhradené úroky uplatnené v žalobe 786,11 eur. Žalovaný po podaní Žaloby vykonal na účet žalobcu dňa 13.08.2019 úhradu vo výške 25 eur. Žalobca preto vzal žalobu čiastočne späť v časti úhrad vo výške 25 eur započítaných na istinu pohľadávky a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu úveru vo výške 1 190,45 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 786,11 eur, zmluvný úrok vo výške 22,90 % ročne zo sumy 1 215,45 eur od 17.07.2019 do 12.08.2019, zmluvný úrok vo výške 22,90 % ročne zo sumy 1 190,45 eur od 13.08.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 215,45 eur od 17.07.2019 do 12.08.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 190,45 eur od 13.08.2019 do zaplatenia a uhradený

súdny poplatok za podanie žaloby a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaväzujúceho Žalovaného na vyššie uvedené plnenie. K náležitostiam zmluvy žalobca uviedol, že Zmluva o úvere obsahuje všetky požiadavky, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje. Žalobcovi interný systém neumožňoval dohodnúť so Žalovaným mesačné splátky v sume na desatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Dikcia zákona pritom nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Cp/201/2017. K ročnej percentuálnej miere nákladov žalobca uviedol, že podľa Zmluvy o úvere bola RPMN úveru vypočítaná na 25,47 % p.a. Podľa žalobcu správnosť môže potvrdiť napríklad výpočtom prostredníctvom informatívnej internetovej kalkulačky portálu ekonomika.sme, podľa ktorého je RPMN úveru 25,23 %, t.j. ešte o 0,24 % menej, ako tvrdí Zmluva o úvere.

12. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky

13. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

20. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Ako vyplýva z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

24. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

28. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

29. Nakoľko písomným podaním doručeným súdu dňa 27.08.2019 zobral žalobca žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie istiny 25 eur z dôvodu úhrady dlžnej sumy žalovanou po podaní žaloby, súd v tejto časti konanie zastavil.

30. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

31. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

32. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

33. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

35. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

36. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

37. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

38. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

39. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v

spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 31.10.2014 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Podľa čl. 5 Zmluvy bola výška úveru 1560 eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 22,90% ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 120 mesačných splátok vo výške 33,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 10.11.2014 a konečná splatnosť úveru dňa 10.10.2024, RPMN predstavovala 25,47%, celková čiastka úveru bola uvedená v sume 3868,70 eur.

41. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

42. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

43. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

44. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

45. V danom prípade zmluve chýba údaj požadovaný podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon výslovne vyžaduje špecifikáciu splátky, aká časť z nej náleží istine, aká časť úroku a koľko z nej predstavujú prípadné poplatky. Splátky v zmysle požiadavky zákonnej úpravy musia byť špecifikované, teda rozpísané podľa hodnoty istiny a hodnoty úroku, príp. poplatkov v jednotlivých splátkach. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

46. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názory vyslovené napríklad rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp.zn. 27C/118/2015 zo dňa 09.02.2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 zo dňa 02.02.2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 zo dňa 10.02.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/430/2015 zo dňa 27.09.2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/403/2016 zo dňa 12.10.2016, KS v Žiline sp. zn. 9Co/397/2016 zo dňa 26.01.2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/28/2016 zo dňa 07.03.2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa 01.12.2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/198/2016 zo dňa 29.11.2016, Okresného súdu

Levice sp. zn. 14Csp/84/2016 zo dňa 26.04.2017, Okresného súdu Čadca sp. zn. 12Csp/50/2016 zo dňa 11.04.2017, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/19/2016 zo dňa 05.04.2017.

47. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná v predmetnom prípade však túto možnosť nemala, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

48. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, je potrebné uviesť nasledovné:

49. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

50. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

51. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

52. Pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

53. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

54. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

55. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem (bližšie k danej problematike napríklad aj <http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroovanie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>).

56. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, je potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

57. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

58. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30. 03. 2017, v ktorom sa uvádza: „Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

59. Súd poukazuje v danej súvislosti aj na rozsudok NS SR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Zz. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016). Slovenská republika do nového Zákona o spotrebiteľských úveroch prevzala z predchádzajúceho zákona totožnú dikciu splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

60. Zároveň súd poukazuje na názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EU zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.“

61. Súd tiež poukazuje na ďalšie rozhodnutia, a to na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28. 06. 2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/7/2017 zo dňa 24. 07. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/164/2017 zo dňa 27. 06. 2017.

62. Pre absenciu (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

63. Odhliadnuc od uvedeného, taktiež nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ďalšou zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

64. Zo zmluvy však nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných. Žalobca udáva čl. 5 zmluvy, že výška mesačnej splátky je 33 eur, počet splátok 120 a celková čiastka úveru je 3868,70 eur. Avšak 120 splátok po 33 eur predstavuje spolu sumu 3960,- eur. V samotnej zmluve akékoľvek vysvetlenie chýba, pričom údaje v nej uvedené nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

65. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tejto súvislosti, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej)

66. Pre absenciu týchto (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

67. Ak boli pre výpočet RPMN použité iné predpoklady, tieto v zmluvnom formulári chýbajú, pričom zákon s absenciou týchto predpokladov spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch).

68. Pokiaľ ide o nárok na poplatky v sume 55,25 eur, na ktoré mali byť zarátané úhrady žalovanej, mimo skutočnosti, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca nepreukázal o aké poplatky sa jedná a za aké úkony boli účtované, či teda žalobca poskytol žalovanému za tieto poplatky skutočné protiplnenie.

69. V súvislosti s vyššie uvedenými poplatkami, súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011, kde konštatoval, že cit. „Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

70. V súvislosti so započítavaním platieb žalovaného najskôr na istinu a až následne na príslušenstvo pohľadávky podľa článku VI bodu 6.1 Obchodných podmienok súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 09. 2011, sp. zn. 6Co 39/2011, podľa ktorého ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

71. V zmysle zmluvy bola pôžička žalovanej poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 22,90%.

72. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (120 mesačných splátok) v októbri 2014 činil úrok 10,38% p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami pri obdobných úveroch.

73. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

74. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

75. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odpłaty neplatným právnym úkonom.

76. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť sice nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

77. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

78. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

79. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 220,61% z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 120,61% prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

80. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

81. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej

zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

82. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaná povinná vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo jej dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov.

83. Naviac súd poukazuje v danom prípade na skutočnosť, že predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasné vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

84. Súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a konštatuje, že sporové strany sa v predmetnej zmluve jednoznačne nedohodli ani na výške poskytnutého úveru vo výške 1560,- eur. Žalovaná totiž v žiadosti o poskytnutie úveru (bod 2. zmluvy) požadovala úver vo výške 1690,- eur splatný do 10 rokov. V bode 5 zmluvy uvádza sa, že bol jej poskytnutý úver 1560,- eur. Uvedenie iných náležitostí v zmluve žalobcom (napr. samotná istina úveru) možno považovať za predostrenie nového návrhu na uzatvorenie zmluvy, ktorý však žalovanou nebol prijatý. Ak žalobca mal v úmysle poskytnúť žalovanej úver na základe podmienok uvedených v bode 5 zmluvy, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov v bode 5 zmluvy žalobcom bez toho, aby pred samotným podpisom zmluvy, resp. pred podaním žiadosti bola s nimi žalovaná oboznámená a tieto na znak súhlasu aj podpísala. Proces uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť na fázu návrhu a na fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Formulár zmluvy(aj žiadosti) je žalovanou podpísaný dňa 30.10.2014 a žalovaným až 31.10.2014.

85. V prejednávacom prípade tak nedošlo k prijatiu nového návrhu, tzn. že zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovanou neobsahovala zákonom požadované náležitosti upravené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, respektíve tieto údaje nemohli korešpondovať so skutočnosťou, kedy výška poskytnutého úveru bola 1560,- eur, pričom žalovaná žiadala 1690,- eur. Uvedené malo prinajmenšom za následok, že pre absenciu obligatórnych náležitostí úveru podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, je zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovanou je bezúročná a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (v súvislostiach porovnaj obdobné závery v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn 13Co/3/2019 z 25. 03. 2019).

86. Súd ďalej poukazuje na ustanovenia § 43, § 43a, § 43c a § 44 Občianskeho zákonníka a konštatuje, že žalovanej bol predostretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru a to bez toho, aby žalovanou došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak pôvodný veriteľ v bode 5. zmluvy označenom ako „Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v bode 2. zmluvy označenej ako „Žiadosť o poskytnutie úveru lepšia splátka (vyplní dlžník)“, išlo o nový návrh, ktorý mala žalovaná prijať, nakoľko údaje vyplnené veriteľom podstatne modifikovali návrh na uzatvorenie zmluvy žalovanou, a to napr. aj v takej základnej otázke, ako je výška poskytnutého úveru, keď žalovaná žiadala o úver vo výške 1690,- eur, pričom mu bol poskytnutý úver vo výške 1560,- eur. Je tiež zrejmé, že nakoľko žalovaná podpísala zmluvu dňa 30.10.2014 a pôvodný veriteľ dňa 31.10.2014, žalovanej nebolo umožnené prípadne meniť akékoľvek údaje, ktoré vyplnil pôvodný veriteľ v bode 5. zmluvy, a ktoré mali byť pre žalovanú záväzné, ako aj to, že žalovaná nemala vedomosť o podstatných údajoch zmluvy, ako napr. výška RPMN, priemernej RPMN, či výške splátky a splatnosti poskytnutého úveru. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/109/2018 z 19. 12. 2018).

87. Žalobca v zmysle zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 1560,- eur. Podľa predloženej špecifikácie žalovaná k predmetnej zmluve uhradila 1326 eur do podania žaloby a sumu 25 eur po podaní žaloby.

88. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov). Úhrady žalovanej predstavujú sumu 1326 eur pred podaním žaloby a 25 eur po podaní žaloby. Žalovanú tak súd zaviazal na úhradu nesplatennej istiny v sume 209 eur. V tejto časti bol nárok žalobcu dôvodný, preto v uvedenom rozsahu súd žalobe vyhovel. Vo zvyšku súd žalobu z dôvodov uvedených vyššie zamietol.

89. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, pričom z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

90. Keďže žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov, rozpor úroku s dobrými mravmi), istina pripadajúca na jednu splátku predstavuje sumu 13 eur (výpočet: suma poskytnutého úveru 1560:120 splátok = 13 eur.

91. V danom prípade bolo premlčaných iba 21 splátok istiny úveru v sume 273,- eur splatných pred 18.7.2016, ktoré boli žalovanou uhradené, nakoľko táto celkovo uhradila sumu 1351,- eur.

92. Úhrady žalovanej v celkovej sume 273,- eur boli zarátané na splátky skôr splatnej premlčanej istiny.

93. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

94. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

95. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

96. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vloženíu do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

97. Konečnú splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 09.05.2017, pričom predčasné vyhlásenie splatnosti adresované žalovanej jej bolo doručené dňa 15.05.2017, kedy sa dostalo do sféry jej dispozície a pohľadávku žalobcu mala uhradiť do 10 dní. Žalobcovi teda dňom nasledujúcim po 25.05.2017 preukázateľne vznikol nárok na úrok omeškania z celej dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška úroku z omeškania ku dňu 26.05.2017 bola 5 % ročne (5 % + 0,00 % - úroková sadzba ECB k uvedenému dňu). Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania pri výške sadzby od 5 % zo sumy priznanej istiny s poukazom na príslušnú úrokovú sadzbu ECB a po zohľadnení jednotlivých úhrad žalovanej po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a čo do zvyšku žalobu zamietol.

98. Žalovaná uhradila po podaní žaloby dňa 13.08.2019 sumu 25,- eur a v tejto časti vzal žalobca žalobu späť. V uvedenej časti súd konanie zastavil.

99. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plyní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

100. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovanej a po zohľadnení jej zdravotného stavu, súd jej povolil uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach po 25,- eur mesačne. Žalovaná je starobná dôchodkyňa, poberá starobný dôchodok v sume 240 eur. Žije v rodinnom dome, ktorého je vlastníčkou. Pokiaľ ide o náklady v súvislosti s bývaním, tieto predstavujú sumu 100 eur, polovicu z nákladov jej uhrádza syn, ktorý s ňou žije v jednej domácnosti. Zároveň žalovaná uhrádza Magio v sume 16 eur mesačne, za vodu 117 eur mesačne, rozhlas 5 eur mesačne. Žalovaná má ďalší dlh v stavebnej sporiteľni, ktorý spláca v sume 17 eur a v Poštovej banke, ktorý spláca v sume 25 eur mesačne. Na lieky dopláca mesačne sumou 20,- eur, nakoľko trpí vysokým krvným tlakom, cukrovkou, berie lieky na cholesterol a chrbticu. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súd Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Splácanie dlhu nepresiahne dobu 36 mesiacov. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa, pričom žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

101. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

102. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

103. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

104. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

105. Pre účely určenia pomery úspechu medzi stranami sporu súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku žalobcu ku dňu podania žaloby dňa 18.07.2019.

106. Žalobca požadoval istinu 1215,45, úroky vo výške 786,11 eur spolu s ďalším nevyčísleným príslušenstvom. Z uplatnenej sumy 2001,56 eur žalobca dôvodne uplatňoval sumu 209 eur, v časti o zaplatenie 25 eur zavinila zastavenie konania žalovaná, úhradou uvedenej sumy po podaní žaloby. Žalobcov úspech tak predstavoval 11,69% ($234 \times 100 : 2001,56 = 11,69\%$) a neúspech 88,31% a po odpočítaní neúspechu žalovanej od jej úspechu, žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 76,62 %.

107. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018)

108. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné

poukázať aj na článok 17 základných princípov CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Úspešnejšej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania, nakoľko sa však nároku na náhradu trov vo vzťahu k žalobcovi zriekla, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.